

એવે રહીકરા અમોરે અહેવે સુલ્લાં જાનિયે દા'પતે છસાનો છસાન અલ્લામા મૈલાના અણુ રિસાન

મુહમ્મદ ઇલ્યાસ અતાર કાદિરી ૨-જવી

નિષ્પત્તા નાથ - ૫૧

તાખરીજ શુદ્ધા

KALE BICHCHHU (Gujarati)

કાલે બિચ્છુ

મુદ્દા નિકાલને કે વિષય કાજ ખોઢના તેંબા ?	2
ધરી મુંચા હર હૃદી નુસ્કાને મેદનિયાનું.....!	3
મરને કે ભા'ંડ કી લોકરલા મન્જર કરી.	4
ધરી મુંડચાતે હી મૌન	9
ધરી મુંચો સેન્ટર્સ કી નકલ કુ ઊંઝાન ના વાર્કિના.	10

પેશકશ : મજલિસે મક-ત-બતુલ મદીના

મક-ત-બતુલ મદીના

કાલે બિચ્છુ

كتبة الرسول

સિલેક્ટેડ હાઉિય, અલિફ કી મલ્લિંદ કે સામને, તીળ દરવાજા, અહુમદાલાલ-૧ ગુજરાત, ઇલ્યાસ
Ph:91-79-25391168 E-mail:maktabahind@gmail.com, www.dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ يَسِّرْ لِلّٰهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

કિતાબ પઢનો કી હુઅા

અજ : શૈખે તરીકત, અમીરે અહલે સુન્ત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી, હજરત અલ્લામા મૌલાના અભૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી ૨-જવી

દીની કિતાબ યા ઈસ્લામી સબક પઢને સે પહ્લે જૈલ મેં દી હૃદી હુઅા

પઢ લીજિયે જો કુછ પઢેંગે યાદ રહેગા। હુઅા યેહ હૈ :

اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حَكْمَتَكَ وَإِنْ شَرْ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا كَذَّ الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ

તરજમા : એ અલ્લાહ ગુરુજલ ! હમ પર ઈલ્મ વ હિકમત કે દરવાજે ખોલ દે ઓર હમ પર
(المُسْتَطْرُف ج 1 ص 4، دارالفنکر بیروت)

અપની રહમત નાજિલ ફરમા ! એ-જમત ઔર બુગુર્ગી વાલે !

નોટ : અવ્યાલ આધિર એક એક બાર હુરુદ શરીફ પઢ લીજિયે.

તાલિબે ગમે મદીના

વ બકીઅ

વ મણિકરત

4, ૨-માણસુલ મુખારક સિ. 1432 હિ.

કાલે બિચ્છુ

યેહ રિસાલા (કાલે બિચ્છુ)

શૈખે તરીકત, અમીરે અહલે સુન્ત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી હજરત
અલ્લામા મૌલાના અભૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી ૨-જવી જિયાઈ
દામન્ત ને ઉર્દૂ જબાન મેં તહરીર ફરમાયા હૈ.

મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી) ને ઈસ રિસાલે કો ગુજરાતી
રસ્મુલ ખત મેં તરતીબ દે કર પેશ કિયા હૈ ઔર મકન-બતુલ મદીના સે
શાઅએ કરવાયા હૈ. ઈસ મેં અગર કિસી જગહ કમી બેશી પાંચે તો મજલિસે
તરાજિમ કો (બ જરીએ મકતૂબ યા ઈ-મેઈલ) મુજલઅ ફરમા કર સવાબ કર્માઈયે.

રાખિતા : મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી) મકન-બતુલ મદીના

સિલેક્ટેડ હાઉસ, અલિફ કી મસ્કિદ કે સામને, તીન દરવાજા,

અહમદાબાદ-૧, ગુજરાત, ઈન્ડિયા

MO. 9374031409

e-mail : maktabahind@gmail.com

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ يَسِّرْ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ

કાલે બિચ્છુ

શૈતાન લાખ સુસ્તી દિલાએ યેહ રિસાલા આપ આખિર તક
પઢ લીજિયે એન શاء اللّٰهُ عَزَّوَ جَلَّ સવાબ વ મા'લૂમાત કા હેરોં ખજાના
હાથ આએગા॥

દુર્દ શરીફ કી ફરીલત

સરકારે મદ્દીના, રાહતે કલ્બો સીના, સાહિબે મુઅત્તર
પસીના ને ઈશ્રાદ ફરમાયા : “એ લોગો !
બેશક બરોજે કિયામત ઉસ કી દહ્ષતોં ઓર હિસાબ કિતાબ
સે જલ્દ નજીત પાને વાલા શખ્સ વોહ હોગા જિસ ને તુમ મેં
સે મુઝ પર દુન્યા કે અન્દર બ કસરત દુર્દ શરીફ પઢે હોંગો.”

(ફિરદૌસુલ અખ્ભાર, જિલ્દ : 5, સ-ફહા : 375, હદીસ : 8210, દારુલ
કિતાબુલ અરબી, બેડૃત)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

કહતે હૈ : કોઈટા કે એક કરીબી ગાંવ મેં કિસી “કલીન
શેવ” નો જવાન કી લા વારિસ લાશ મિલી. ઝરૂરી કારવાઈ

ફરમાને મુસ્તફા: ﷺ જિસને મુજ પર એક દુરુદે પાક પળા અલ્લાહ તાબાતા ઉસ પર દસ રહ્મતે ભેજતા હૈ.

કે બા'દ લોગોં ને મિલજુલ કર ઉસે દફના દિયા. ઈતને મેં મર્હૂમ કે વુ-રસા ઢૂડતે હુંયે આ પહુંચે ઔર ઉન્હોંને લોગોં કે સામને અપની ઈસ ખ્વાહિશ કા ઈજહાર કિયા કે હમ અપને ઈસ અરીજ કી કબ્ર અપને ગાંવ મેં બનાના ચાહતે હું. ચુનાન્યે કબ્ર સે મિટી ખોદ કર હટા દી ગઈ ઔર જબ ચેહરે કી તરફ સે પથ્થર કી સિલ હટાઈ ગઈ તો ચેહ દેખ કર લોગોં કી ચીખેં નિકલ ગઈ કે અભી જિસ નૌ જવાન કો દફન કિયા થા ઉસ કે ચેહરે પર કાલી દાઢી બની હુઈ હૈ ઔર વોહ દાઢી કાલે બાલોં કી નહીં બલ્કે **કાલે જિચ્છુઓ** કી હૈ. ચેહ લર્જ બેઝ મન્જર દેખ કર લોગ ઈસ્તિગફાર પદ્ધને લગે ઔર જૂંતું કબ્ર બન્દ કર કે લૌટ ગયે.

મુદ્રા નિકાલને કે લિયે કબ્ર ખોદના કેસા ?

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! કોઈટા વાલે વાકિએ મેં લાશ લે જાને કે લિયે કબ્ર ખોદને કા તળ્ણિકરા હૈ ઈસ જિમ્ન મેં યહાં ચેહ જરૂરી મસાલા જેહન નશીન ફરમા લીજિયે, બિલા ઈજાતે શર-ઈ કબ્ર ખોદના હરામ હૈ મેરે આકા આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રાઝા ખાન عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ ફરમાતે હું, “નબશ (કબ્ર ખોદના) હરામ, હરામ સખ્ત

فَرَمَّاَنِهِ مُسْتَكْفِيٌّ طَلِيفًا عَلَيْهِ وَإِلَهُ وَسَلَّمَ جِئْسَنِهِ مُعْجَزٌ پَرَ سُؤْ مَرْتَبَاً دُورَهُ دَقَّنَهُ پَاكَ پَلَّا اَلْلَاهُ تَعَالَى لَا عَلَيْهِ وَإِلَهُ وَسَلَّمَ پَرَ سُؤْ رَدْبَرْتَنِ نَاجِيلَهُ فَرَمَّاَتَا هُنَّ.

ہرآم اُور مایخیت کی اشاد تؤہین و ہتکے سیری رجھول آلہمین (یا'نی الہاہ تआلہ کے راج کی تؤہین) ہے۔"

(Іftāwā 2-جیلیٰ، جیل 9، س-فہا 405)

دآٹی مُنڈوا کر جُنْ ہی گوسل بھانے مें داہیل ہووا.....!

اےک بار سارے مہینا (رکھیمُول ہرڑھ) کے سੁਜਾਤਾਂ ਭਰੇ ਬਧਾਨ ਮੌਖਕੂਰਾ ਵਾਕੇਆ ਸੁਨ ਕਰ (ਬਾਬੁਲ ਮਹੀਨਾ ਕਰਾਚੀ) ਕੇ ਏਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਖੌਫ਼ عَزَّوَجَلَ کੇ ਸਥਾਨ ਦਾਢੀ ਸਜ਼ਾ ਲੀ, ਮਗਰ ਘਰ ਵਾਲੇ ਮਾਨੇਅ ਹੁਏ ਔਰ ਸ਼ਾਹੀ ਕੇ ਲਾਲਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰ ਉਸ ਨੇ ਜੀਵਾ ਮੁਨਡਵਾ ਦੀ. ਮਗਰ کالے بیکھڑاؤ ਵਾਲਾ ਵਾਕੇਆ ਉਸ ਕੇ ਜੇਹਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਟਤਾ ਥਾ. ਜਬ ਸ਼ੇਵ ਕਰਵਾਨੇ ਕੇ ਬਾਦ ਵੋਹ ਗੁਸਲ ਬਾਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹੁਵਾ ਤੋਂ ਧੋਹ ਫੇਖ ਕਰ ਖੌਫ਼ ਦੇ ਉਸ ਕੀ ਧਿੱਧੀ ਬਨ੍ਧ ਗਈ ਕੇ ਵਹਾਂ ਏਕ ਖੌਫ਼ਨਾਕ **کਾਲਾ ਕੀਡਾ** ਰੱਗ ਰਹਾ ਹੈ. ਧੋਹ ਫੇਖ ਕਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸੀ ਵਜ੍ਹਾਨੇ ਦਾਢੀ ਮੁਨਡਵਾਨੇ ਦੇ ਤੌਬਾ ਕੀ ਔਰ **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَ** ਦੀਆਂ ਦੋਬਾਰਾ ਦਾਢੀ ਬਣਾਨਾ ਸ਼ੁਰੂਅ ਕਰ ਦੀ.

دآਟਿਓਂ ਕੋ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੋ

ਮਹਿਬਤੇ ਰਸੂਲ کا ۴۳ ਮਰਨੇ ਵਾਲੋ! ﷺ اَللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَإِلَهُ وَسَلَّمَ

કરમાને મુસ્તફા : ﴿ تُمْ جَاهَنْ بَيْ نَبِيٍّ مُّصَدِّقٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ ﴾

કરમાને આલીશાન બાર બાર પઢિયે.

“મુંછે ખૂબ પસ્ત (યા'ની છોટી) કરો ઔર દાઢિયોં કો મુઆફી દો (યા'ની બઢાઓ) યહૃદિયોં કી સી સૂરત ન બનાઓ.” (શરહે મગાનિલ આસાર, લિતહાવી, જિલ્લા : 4, સ-ફાહ : 28, દારૂલ કુતુખુલ ઈલ્મિયા, બૈરુત)

મરને કે બા'દ કી હોશાલબા મળ્ગરકશી

એ ગાફિલ ઈસ્લામી ભાઈ ! જરા હોશ કર ! મરને કે બા'દ તેરી એક ન ચલેગી, તેરે નાજ ઉઠાને વાલે તેરે કપડે ભી ઉતાર લેંગે. તૂ કિતના હી બડા સરમાયાદાર સહી, તુઝે વોહી કોરે લહે કા કફન પહનાએંગે જો ફુટપાથ પર દમ તોડ દેને વાલે લા વારિસ કો પહનાયા જાતા હૈ. તેરી કાર હૈ તો વોહ ભી ગેરેજ મેં ખડી રહ જાએગી. તેરે બેશ કિમત લિબાસ સન્દૂક મેં ધરે રહ જાએંગે. તેરા માલ વ મતાઅ ઔર ખૂન પસીને કી કમાઈ પર વુ-રસા કાબિજ હો જાએંગે. “અપને” અશક બહા રહે હોંગે. “બેગાને” ખુશિયાં મના રહે હોંગે. તેરે નાજ ઉઠાને વાલે તુઝે અપને કન્ધોં પર લાદ કર ચલ દેંગે ઔર એક ઐસે વીરાને મેં લે આએંગે કે તૂ કભી ઈસ હૌલનાક સન્નાટે મેં ખુસૂસન રાત કે વક્તા એક ઘડી ભી તનહી ન

ફરમાને મુસ્તાક્ફः ﷺ જિસને મુજ પર દસ મર્તબા સુભ ઔસ દસ મર્તબા શામ હુરુદે પાક
પણ તું તું કિયામત કે દિન મેરી શક્ષાઅત મિલેગી.

આયા થા, ન આ સકતા થા બલ્કે ઈસ કે તસવ્યુર સે હી
કાંપ જાયા કરતા થા. અબ ગઢા ખોદ કર તું મનો મિઠ્ઠી
તલે દફન કર કે તેરે સારે અઝીજ ચલે જાઓંગે. તેરે પાસ
એક રાત કુજા એક ઘન્ટા ભી ઠહરને કે લિયે કોઈ રાજી ન
હોગા. ખ્વાહ તેરા ચહીતા બેટા હી ક્યું ન હો, વોહ ભી
ભાગ ખડા હોગા. અબ ઈસ તંગો તારીક કબ્ર મેં ન જાને
કિતને હજાર સાલ તેરા કિયામ હોગા. તૂ હૈરાનો પરેશાન
હોગા, અફસુર્દગી છાઈ હોગી, કબ્ર ભીચ રહી હોગી, તૂ
ચિલ્દા રહા હોગા, હસરત ભરી નિગાહોં સે અઝીજોં કો
નિગાહોં સે ઓઝલ હોતા હુવા દેખ રહા હોગા, દિલ દૂબતા
જા રહા હોગા. ઈતને મેં કબ્ર કી દીવારે હિલના શુરુઅ હોંગી
ઔર દેખતે હી દેખતે દો ખૌફનાક શકલોં વાલે ફિરિશે (મુન્કર
વ નકીર) અપને લખ્યે લખ્યે દાતોં સે કબ્ર કી દીવાર કો
ચીરતે હુએ તેરે સામને આ મૌજૂદ હોંગે, ઉન કી આંખોં સે
આગ કે શો'લે નિકલ રહે હોંગે કાલે કાલે મુહીબ (યા'ની
હૈબતનાક) બાલ સર સે પાંવ તક લટક રહે હોંગે, તું જિડક
કર બિઠાઓંગે. કરખ્ત (યા'ની નિહાયત હી સખ્ત) લહજે મેં
ઈસ તરહ સુવાલાત કરેંગે : “؟ મَنْ رَبِّكَ” (યા'ની તેરા રબ

ફરમાને મુસ્તાકના: ﷺ પર હુરેં પાક કી કસરત કરો બે શક યેહ તુમહારે લિયે તહારત
હુણે.

“માદિનાની કૌન હૈ ?” (યા'ની તેરા દીન ક્યા હૈ ?) હૃતને મેં તેરે ઓર ભદીને કે દરમિયાન જિતને પરેં હાઈલ હોંગે, સબ ઉઠા દિયે જાએંગે કિસી કી મોહની, દિલરૂબા ઓર ઘારી ઘારી સૂરત સામને આ જાએગી. યા વોહ અજીમ ઓર ઘારી હસ્તી ખુદ તશીફ લે આએગી. ક્યા અજબ ! તેરી આંખેં શર્મ સે ઝુક જાએં ! હો સકતા હૈ કે તૂ સોચ મેં પડ જાએ કે નિગાહેં ઉઠાઉં તો કેસે ઉઠાઉં ! અપની બિગડી હુઈ સૂરત દિખાઉં તો કેસે દિખાઉં ! યેહ વોહી તો મેરે આકા હુણે હૈ જિન કા મૈં કલિમા પઢા કરતા થા. અપને આપ કો હૃન કા ચલી લાલી ગુલામ ભી કહતા થા. લેકિન મૈં ને યેહ ક્યા કિયા ! મીઠે મીઠે આકા મૂછેં ખૂબ પસ્ત કરો ઓર દાઢિયોં કો મુઆફી દો યહૂદિયોં જૈસી સૂરત મત બનાઓ.” લેકિન હાએ મેરી બદબખ્તી ! મૈં ચન્દ રોજા હુન્યા કી જીનત મેં ખો ગયા. ફેશન ને મેરા સત્યાનાશ કર દિયા. આકા કુસખી સખ્તી સે મન્દ કરને કે બા વુજૂદ મૈં ને ચેહરા યહૂદિયોં યા'ની મ-દની આકા કુશમનોં જૈસા હી બનાયા.

فَرَمَانَهُ مُسْتَكْبِرًا عَلَىٰ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ وَسَلَّمَ [جِسَنَهُ كِتَابَ مِنْ مُعْذِنْ] پر حُرِّکتے پاک لیخا تو جب تک میرا نام
उस کتاب مें لیخा रहेगा फिरिश्ते उसके लिये ईस्तिगफार करते रहेंगे.

ہا اے ! اب ک्या ہوگا ? کہیں اسے نہ ہو کے میری بیگانی
صلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
مुਹूر فر لے اور یہ فرمा دें کہ “ یہ تو میرے دुशمنोں والَا
چेहرا ہے میرے گुलामोں والَا نہیں !! ” اگر بुदا ن پھास्ता
اسے ہو گوا تो سوچ ہے یہ ہے میرے گوئے رہے گا۔

ن ۴۷ سکے گا کیا مات تلک بुدھی کی کسماں

اگر نبھی نے ناجر سے گیرا کر ڈھونڈ دیا

اوے سا نہیں ہوگا، این شاء اللہ عزوجل جل جل جل ہر گیا نہیں ہوگا۔

ابھی تھوڑا ہے، مان جا ! اپنے کمज़وڑ بہن پر
ترس ہے ! جست ہمیشہ کر ! ہندوستان، فریانی تہذیب
کو تین تلائے ہے ڈال اور اپنا چेहرا میٹے میٹے آکا
مکھی م-دنی مُسْتَكْبِرًا کی پاکیزا سُنَّت
سے آراؤت کر لے اور اک مُحْمَّدی دادی سجا لے۔ ہر گیا
ہر گیا شہزادے کے ہس فرے بھی ن آ اور ہن وسادیں
کی ترک تواڑے ہے بھت لے، کہ “ ابھی تو میں ہس کا بیل
نہیں ہو گا، میری تو ہم ہی ک्या ہے ? میرا ہلکھل بھی ہتھا
کھا ہے ? ” اگر کسی نے دیں کے بارے میں سوچا کر دیا تو
میں جواب نہیں آئے گا میں تو جب کا بیل ہو جائیں گا
ہے یہ شہزادے کا کامیاب

ફરમાને મુસ્તાફા: ﷺ પર કસરત સે દુરેદે પાક પણ્ઠો બેશક તુમહારા મુજ પર દુરેદે પાક
પણ્ઠના તુમહારે ગુનાઓં કે લિયે મળિકરત હૈ.

તરીન વાર હૈ કે ઈન્સાન અપને બારે મેં યેહ સમજ બૈઠે કે
“હાં, અબ મૈં કાબિલ હો ગયા હું.” યાદ રખિયે ! અપને
આપ કો કાબિલ સમજના યેહી ના કાબિલિયત કી સબ સે
બડી દલીલ હૈ. આજિઝી ઈજિતયાર કર ! બડે બડે ઉલમાએ
કિરામ ભી હર સુવાલ કા જવાબ નહીં દેતે તો ક્યા હર
સુવાલ કા જવાબ દેને કી તૂ ને જિમ્માદારી લી હુઈ હૈ ?
નફ્સ કી હીલા બાજિયોં મેં મત આ ! ઔર માન જા. ઘ્વાણ
માં રોકે, બાપ મન્ના કરે, મુઆશરા આડે આએ, શાદી મેં
રૂકાવટ ખડી હો. કુછ હી હો જાએ અલ્લાહ ઔર ઉસ
કે ઘારે રસૂલ ﷺ કા હુક્મ માનના હી પડેગા.
તસલ્લી રખ ! અગર જોડા લૌહે મહિઝ પર લિખા હુવા હૈ
તો તેરી શાદી જરૂર હો જાએગી ઔર અગર નહીં લિખા તો
દુન્યા કી કોઈ તાકત તેરી શાદી નહીં કરવા સકતી. જિન્દગી
કા ક્યા ભરોસા ?

દાઢી મુંડાતે હી મોત

કિસી ને સર્ગે મદ્દીના (રાકિમુલ હુરુફ) કો કુછ ઈસ
તરહ કા વાકેઆ સુનાયા થા કે બંગલાદેશ મેં એક નૌ જવાન
ને દાઢી રખી થી, જબ ઉસ કી શાદી કા વક્ત કરીબ આયા

ફરમાને મુસ્તકાઃ ﴿٤٦﴾ જો મુજ પર એક મર્તબા હુદૂદ શરીફ પથતા હૈ અલ્લાહ તાલા ઉસકે લિયે એક કીરત અજ લિખતા હૈ ઔર એક કીરત હુદ પથળ જિતના હૈ.

તો વાલિદૈન ને દાઢી મુંડવાને પર મજબૂર કિયા. બા દિલે ન ખાસ્તા નાઈ કે પાસ જા કર દાઢી મુંડવા કર ઘર કી તરફ આતે હુએ સરક ઉભૂર કર રહા થા કે કિસી તેજ રફતાર ગાડી ને કુચલ કર રખ દિયા, ઉસ કા દમ નિકલ ગયા ઔર ઉસ કી શાદી કે અરમાન ખાક મેં મિલ ગાએ. માં બાપ ક્યા કામ આએ? ન શાદી હુઈ ન દાઢી રહી. તો ઘારે ઈસ્લામી ભાઈ! હોશ મેં આ! અલ્લાહ પર ભરોસા કર કે આજ હી અહંક કર લે કે તાજદારે રિસાલત મગર મેરી દાઢી અબ હુન્યા કી કોઈ તાકત મુજ સે જુદા નહીં કર સકતી. શાબાશ.....મુખારક.....મુખારક....મુખારક.

દાઢી મુંડોં સે આકા કી નફરત કા ઈદ્ગતનાક વાકેઆ

સગે ઈરાન ખુસ્રુ (પરવેજ) કે પાસ હજરતે સયિદુના અધુલ્લાહ બિન હુઝાફા رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ કે હાથ સરકારે મદીના કા નેકી કી દા'વત પર મુશ્તમિલ નામા મુખારકા પહોંચા તો ઉસ જાલિમ વ ગુસ્તાખ ને મકતૂબે વાલા કો દેખતે હી ગુસ્સે સે શહીદ કર ડાલા ઔર ઉસ બદ જબાન ને બકા : (.....પરવેજ કા બે અદબાના જુમલા

ફરમાને મુસ્તિશ્શા : مُعَنْجٌ پર દુરેદે શરીફ પણહો અલ્લાહ તુમ પર રહમત ભેજેગા।

નકલ કરને કી હિભ્મત નહીં, લિહાજા હજ્જ કિયા જાતા હૈ.....) ઈસ કે બા'દ સગે ઈરાન ખુસ્ત્ર (પરવેજ) ને બાજાન કો જો યમન મેં ઈસ કા ગવર્નર થા ઔર અરબ કા તમામ મુલ્ક ઉસ કે જેરે ઈક્સિટાર સમજા જાતા થા યેહ હુકમ ભેજા કે..... (યહાં પર ભી સગે ઈરાન પરવેજ કી બકવાસ હજ્જ કી જાતી હૈ) બાજાન ને એક ફૌજ દસ્તા મામૂર કિયા, જિસ કે અફસર કા નામ ખરખસરા થા. નીજ સરકારે મદીના કે લિયે એક મુલ્કી અફસર ભી ઉસ કે સાથ કિયા જિસ કા નામ બાન્યા થા. યેહ દોનોં અફસરાન જિસ વક્ત સરકારે મદીના કી ﷺ બારગાહે બેક્સ પનાહ મેં પેશ કિયે ગયે તો રો'બે નુબુવ્યતે મુસ્તિશ્શા કી વજહ સે ઉન કી ગરદન કી રગેં થરથરા રહીં થીં. યેહ લોગ ચૂંકે આતશાપરસ્ત પારસી થે. ઈસ લિયે દાઢિયાં મુંડી હુંઈ ઔર મૂંછીં ઈસ કદર બઢી હુંઈ થીં જિન સે ઉન કે લબ ઢકે હુએ થે ઔર અપને બાદશાહ પરવેજ કો “રબ” કહા કરતે થે. ઉન કે ચેહરે દેખ કર પ્યારે આકા કો તકલીફ પહોંચી, કરાહત કે સાથ ફરમાયા : “તુમ પર

ફરમાને મુસ્તકાઃ ﴿١٧﴾ તુમ મુસ્લીમાં ૫૨ દુરેદે પાક પણ્ઠો તો મુજ પર ભી પણ્ઠો
બેશક મેં તમામ જહાનોં કે રબ કા રસૂલ હું.

હલાકત હો કે ઐસી સૂરત બનાને કા તુમ સે કિસ ને કહા
હૈ ?” ઉન્હોંને જવાબ દિયા : “હમારે રબ પરવેજ ને.”
ઘારે આકા ચલી લાયે ને ફરમાયા : “મગર મેરે
રબ તથાલા ને તો મુજે યેહ હુકમ દિયા હૈ કે દાઢી બઢાઉં
ઓર મૂંછું કટરવાઉં.” (મદારિજુન્નુભુવ્વત, જિ. 2, સ.
224,225, મર્ક્ઝે અહલે સુન્નત બરકાતે રજા, હિન્દ, ફતાવા ૨-૩વિષ્યા,
જિ.22, સ.647)

કિયામત કા દિલ હિલા દેને વાલા મળ્ગર

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! ઈસ વાકિએ પર ગૌર
ફરમાઈયે ! સમજ મેં ન આયા હો તો દોબારા પઢિયે ! ખૂબ
ગૌર કીજિયે ! દો² ઐસે અશ્ખાસ જો અભી કાફિર હું
મુસલ્માન નહીં હુએ. અહકામે શરીઅત સે ના વાકિફ ભી
હું ઓર મુકલ્લફ ભી નહીં. મગર ચૂંકે ઉન્હોંને ફિતરી વગ્રાં
કે સાથ જિયાદતી કી, ચેહરે કે કુદરતી હુસ્ન કો બરબાદ
કિયા. સરકારે આલી વકાર કી તબીઅતે
મુખારકા કો ઉન કા યેહ (યા'ની દાઢી મુંડાને કા) ફે'લ
ઈન્ટિહાઈ ના ગવાર ગુજરા ઓર બા વુજ્ઝદ રહમતુલ્લિલ
આલમીન હોને કે ફરમાયા : “તુમ પર હલાકત હો.” જરા

فرمادا میں مسٹر کافی: جس نے میں پر رہے جو میں آپ سے بارہ دفعہ پاک پالا۔ اسکے دل سے سال کے گوناہ میں آف ہو گئے۔

سچیتے! گور کیجیتے! جب میڈانے کی خدمت میں سب جنم
ہو گئے، نکسی نکسی کا آلام ہو گا، مان بٹے سے اور بٹا
باپ سے بآگ رہا ہو گا۔ اس وقت اکھی ہی تو آتے پاک
ہو گئی جو آسیوں کی عالمیہ گاہ
ہو گئی۔ اسی سارکارے نامدادر کی
خدمتے اکھس میں سب کو ہاتھی دئی ہو گئی۔ یاد رکھیتے!
جو جس ہال میں مارے گا، اسی ہال میں کی خدمت کے روای
ویٹا یا جائے گا۔ دادی والا، دادی کے ساتھ ہو گا اور دادی
مੁंڈا، دادی مੁੰڈا ہی ہو گا۔

اوے مہبوبیت کی سُنّت کو پامال
کرنے والوں! اگر یہ سارکار شہنشاہی اب رار
نے آپ سے یہ سیکھسار فرمایا:
“کیا تु م میں سے مہبوب کرتے رہے ہو?” جاہیر ہے یہ نکار
تو کر ہی نہیں سکتے، یہی ارج کرے گے، یا رسویں لٹلواہ
ہی ہمارے سب کو ہے، ہم
آپ کو اپنے مان باپ، مال،
اوے لاد سب سے ارجیاں تار سمجھتے ہیں۔ سارکار
ہم تو ہونیا میں جو میں کر ارج

ફરમાને મુસ્તફા : ﷺ જો મુજ પર રોજે જુમુઆ હુરુદ શરીફ પણેગા મેં કિયામત કે દિન
ઉસકી શક્યાભત કરુંગા.

કિયા કરતે થે.

મેરે તો આપ હી સબ કુછ હેં રહમતે આલમ !

મેં જુ રહા હું જમાનો મેં આપ હી કે લિયે

હુંજૂરે ! ﷺ ! હમારી બેતાખી કા આલમ તો

યેહ થા કે બે કરાર હો કર અર્જ ગુજાર હુવા કરતે થે.

ગુલામે મુસ્તફા બન કર મેં બિક જાઉં મદ્દીને મેં

મુહમ્મદ નામ પર સૌદા સરે બાળાર હો જાએ !

ઘારે આકા ! ﷺ ! જબ મહિષત કુછ જિયાદા
હી જોશ મારતી થી તો યેહ તક કહ દેતે થે.

જાન ભી મેં તો દે હું ખુદા કી કસમ !

સ્લેટી લાલી ઉલ્લેખ વિનાની
કોઈ માંગો અગર મુસ્તફા કે લિયે !

યેહ સબ કુછ સુન કર (અહ્લાદ ન કરે) આકા
બિલ્કુલ યેહ ઈશાર્દ ફરમાએ : “એ મેરે
ગુલામો ! અગર વાકેઈ તુમ મુજે માં, બાપ ઓર માલો
ઔલાદ સબ સે અજીજતર સમજતે થે ઓર સિફ મેરી હી
ખાતિર દુન્યા મેં જિન્દા થે. નીજ મેરે નામ પર બિકને બલ્કે
જાન તક દેને કે લિયે તૈયાર થે તો ફિર આખિર ક્યા વજહ

ફરમાને મુસ્તફા: ﷺ (ઉસ શાખસ કી નાક ખાક આલૂદ હો જિસ કે પાસ મેરા જિક હો ઓર વોહ મુજ પરદુર્ઘેટ પાક ન પણે.)

થી કે શકલો સૂરત મેરે દુશ્મનો જૈસી બનાએ ફિરતે થે? ક્યા તુમ તક મેરે યેહ ઈશર્દાત ન પહોંચે થે : (1) “મુંછું ખૂબ પસ્ત (યા'ની છોટી) કરો ઔર દાઢિયોં કો મુઆફી દો (યા'ની ધન કો બઢને દો) ઔર યહૂદિયોં કી સી સૂરત મત બનાઓ.” (શરહે માનિલ આસાર, લિતાધાવી, જિ. 4, સ. 28, દારુલ કુતુખુલ ઈલ્માયા બૈરત) (2) “જો મેરી સુન્તત ઈખ્તિયાર કરે, વોહ મેરા ઔર જો મેરી સુન્તત સે મુંહ ફેરે, વોહ મેરા નહીં.” (કન્જુલ ઉમ્માલ, જિ. 8, સ. 116, રકમ : 22749, દારુલ કુતુખુલ ઈલ્માયા, બૈરત) (3) “જો મેરી સુન્તત પર અમલ ન કરે, વોહ મુજ સે નહીં.” (સુનને ઈબ્ને માજ, જિ. 2, સ. 406, હદીસ : 1846, દારુલ મા'રેઝા બૈરત)

અગર આકા صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ૩૮ ગાએ તો.....!

ફેશન પર મર ભિટને વાલો ! યેહ ઈશર્દાતે આલિયા યાદ દિલાને કે બા'દ અગર ખુદા ન ખ્વાસ્તા હમારે ઘારે આકા صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ દુઠ ગાએ તો આપ ક્યા કરેંગે ? કિસ કે દરવાજે પર ફરિયાદ કરેંગે ? કિસ કે દરવાજે પર શર્ફાખત કી ભીક લેને જાઓંગે ? કૌન અલ્લાહ કુ

ફરમાને મુસ્તાફા ﷺ જિસ કે પાસ મેરા જિક હો ઔર વોહ મુજ પર દુરુદ શરીફ ન પળે તો લોગો મેં વોહ કંજૂસ તરીન શાખ્સ હૈ.

કહરો ગઝબ સે બચાને વાલા હોગા ? અભી મૌકાએ હૈ, જબ તક સાંસ બાકી હૈ, વક્ત હૈ, ઝટપટ તૌબા કર લીજિયે, અપને ચેહરે કો ઘ્યારે ઘ્યારે ઔર મીઠે મીઠે આકા મીઠી મીઠી સુન્નત સે આરાસ્તા કર લીજિયે, અપને ચેહરે પર મહબ્બત કી નિશાની સજા લીજિયે. યેહ ખુશ ફહીમી ખત્મ કર દીજિયે કે અભી તો ઉમ્ર હી ક્યા હૈ ? બા'દ મેં રખ લેંગે, શાદી કે બા'દ દેખી જાએગી ! ભોલે ભાલે ઈસ્લામી ભાઈયો ! શૈતાન કે ચક્કર મેં મત આઈયે ! વોહ કેસે હી અર્જીજ કી જબાની તુમ્હેં યેહ બાવર કરવાને કી કોશિશ કરે કે અભી તુમ્હારી ઉમ્ર દાઢી રખને જિતની નહીં હુદ્દ હૈ, બા'દ મેં રખ લેના યેહ શૈતાન કા બદતરીન કાભ્યાબ વાર હૈ. ઈસ વાર સે ઈસ મર્દૂદ ને ન જાને કિતનોં કો તબાહ કર દિયા. આઈયે ! આપ કો એક ઈબ્રતનાક વાકેઆ સુનાઉં.

મરને સે પહુલે શામત

એક નૌ જવાન કમો બેશ સાલ ભર “દા’વતો ઈસ્લામી” કે સુન્નતોં ભરે મ-દની માહોલ સે વાબસ્તા રહા ઔર દાઢી ભી સજા લી. ફિર ન જાને ક્યા સૂજી !

જરમાને મુસ્તફા: ﷺ જિસ કે પાસ મેરા જિક હો ઔર ઉસને દુર્દ શરીર ન પળા (ઉસને જફા કી).

શાયદ બુરે દોસ્ત મિલ ગએ. ﷺ દાઢી સાફ કરવા દી. શબે જુમુઆ બાબુલ મદીના કરાચી કે હફ્તાવાર સુન્નતોં ભરે ઈજિતિમાઅ મેં ગૈરે હાજિર રહા. જુમુઆ કે રોડ દોસ્તોં કે સાથ બાબુલ મદીના (કરાચી) કી મશહૂર તફરીહ ગાહ “હોકસ બે” કે સાહિલે સમુન્દર પર પિકનિક મનાને કે લિયે ચલા ગયા. ઔર આહ ! બેચારા દૂબ કર મૌત કા શિકાર હો ગયા.

મિલે ખાક મેં અહલે શાં કેસે કેસે

મકીં હો ગએ લા મકાં કેસે કેસે

હુએ નામવર બે નિશાં કેસે કેસે

જમીં ખા ગઈ નો જવાં કેસે કેસે !

જગાહ જ લગાને કી દુન્યા નહીં હે

યેહ ઈશ્વર કી જા હૈ તમાશા નહીં હે

ઝેશન પરસ્તોં કી સોહબત તોબા તોબા !

ઈસ મર્હૂમ નો જવાન કી ઉમ્ર તકરીબન બીસ²⁰ સાલ હોગી. ક્યા ઉમ્ર થી ! શાયદ દાઢી રખને કી અભી ઉમ્ર

ફરમાને મુસ્તકાઃ ط ﷺ (ઉસ શાખસ કી નાક ખાક આલૂદ હો જિસ કે પાસ મેરા જિક હો ઔર વોહ દુર્દેખ પાક ન પળ્યે.)

નહીં આઈ થી ! કહીં ઈસ લિયે તો ઈન્નિકાલ સે સિર્જ
પન્દરહ¹⁵ દિન પહલે દાઢી સાંજ નહીં કરવા દી થી ! નહીં
હરગિઝ નહીં ! બસ બેચારે કે નસીબ ! બુરી સોહબત કા
અસર ! અલ્લાહ ગુર્જ ! (ઉસ કી મળિફરત કરે. યેહ દૂબને
વાલા નૌ જવાન હમ સબ કો ઉભારને કે લિયે બહોત કુદુ
સામાને ઈબ્રત છોડ ગયા ! જો કોઈ દા'વતે ઈસ્લામી કે
મ-દની માહોલ સે દૂર હોને કા ખયાલ કરે યા સૈરો તફરીહ
કે શાઅદીન સે દોસ્તી કા રિશ્તા જોડે, ઉસે ચાહિયે કે ઈસ
ઈબ્રતનાક વાકિએ પર અચ્છી તરહ ગૌર કર લે કે કહીં મૈં
ભી દૂસરોં કે લિયે સામાને ઈબ્રત ન બન જાઉં ! કહીં ઐસા
ન હો કે મેરે યેહ ફેશન પરસ્ત દોસ્ત ખુદ તો દૂબે હું મુજે ભી
ન લે દૂબેં ! ઔર ગૌર કરે કે કહીં ઐસા તો નહીં કે મેરી
જિન્દગી કે દિન પૂરે હોને કો આ ગએ હોં ઔર ઈસી વજહ
સે શૈતાન અપના પૂરા જોર મુજ પર લગા રહા હો, કહીં
ચન્દ રોજ કી બુરી સોહબત કી નુહૂસત કે જરીએ વોહ મેરી
પૂરી જીન્દગી કી કમાઈ પર પાની ન ફેર હે. બે નમાજિયોં

ફરમાને મુસ્તફા: ﴿જિસ કે પાસ મેરા જિક હો ઔર વોહ મુજ પર હુરુદ ન પળે તો લોગોં મેં વોહ કન્જૂસ તરીન શર્ષ્ટા હૈ.﴾

ઔર ફાસિકોં કી સોહબતોં મેં બૈઠને વાલો ! ખબરદાર !!!
પારહ 7 સૂરતુલ અન્યામ આયત નભાર 68 મેં અલ્લાહ
عَزَّوَجَلَ عَزَّادُ شَرِيكَ فَلَا
كَانُوا بَعْدَ الْكَذَرِ فَعَالْقَوْمُ

تَرْجَمાને કન્જુલ ઈમાન : ઔર જો
كَلَّا وَإِنَّمَا يُسَيِّئُكَ الشَّيْطَانُ فَلَا
يَنْتَعِدُ بَعْدَ الْكَذَرِ فَعَالْقَوْمُ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ (ب: ٧، الاعام، آيت: ٦٨)

દાઢી સિર્જ મુસ્તફા કી પસન્દ કી રખો

એ મ-દની મહિબૂબ કે ચાહને
વાલો ! માન જાઓ ! અપની જવાની પર મત ઈતરાઓ !
દુન્યવી મજબૂરિયોં કો હીલા મત બનાઓ ! આઓ ! આઓ !
રસૂલે અકરમ કે દામને કરમ સે લિપટ જાઓ !
ઈન કે પરવર્દ ગાર રખે ગફફાર સે ભી મળિંગરત કી
ભીક તલબ કર લો . ઈન સે ભી મુઆફી માંગ લો . યેહ
બારગાહ કરમ વાલી બારગાહ હૈ . યહાં સે કોઈ સાઈલ
માયૂસ નહીં જાતા . સુન્નત કી ઘૈરાત લે લો . અપને
યેહરે સે દુશ્મને ખુદા વ મુસ્તફા કી નુહૂસત કો હમેશા

ફરમાને મુસ્તાફા ﷺ જિસ કે પાસ મેરા જિક હો ઔર ઉસને હુરુદ શરીફ ન પળા ઉસને જફા કી.

હમેશા કે લિયે ધો ડાલો ઔર ખારી ખારી સુન્નત ચેહરે પર સજા લો. ઔર હાં ! ખાલ રખના ! શૈતાન બડા મક્કાર વ અચ્યાર હૈ, કે આપ ઈંગ્રેજોં ઔર યદ્વારિયોં સે તો દામન છુડા લેં ઔર દાઢી ભી સજા લેં, મગાર શૈતાન દૂસરે જાવિયે સે ફિર ઘેર લે ઔર આપ કો કહીં ઝાન્સીસિયોં કે કદમોં મેં ન પટખ દે. મતલબ યેહ કે કહીં “ફેન્ચ કટ” યા’ની ખશખશી દાઢી ન રખ લેના કે દાઢી મુંડવાના ઔર કતરવા કર એક મુઢી સે છોટી કર દેના દોનોં હી હરામ હૈ. દાઢી રખિયે ઔર જરૂર રખિયે. મગાર મીઠે મુસ્તાફા ﷺ કી પસન્દ કી રખિયે યા’ની એક મુઢી પૂરી રખિયે.

દાઢી છોટી કર ડાલના કિસી કે નગ્રદીક હુલાલ નહીં

મેરે આકા આ’લા હારત ઈમામ અહેમદ રજા ખાન ઈતાવા ર-જવિયા જિલ્દ : 22, સ . 652 પર “હુર્રે મુખ્તાર”, “ફત્હુલ કદીર”, “અલ બહરુર્રાઈક” વગૈરા મો’તબર કુતુબે ફિક્હ કે હવાલે સે નકલ ફરમાતે હેં કે “જબ તક દાઢી એક મુઢી સે કમ હૈ ઈસ મેં સે કુછ લેના

ફરમાને મુસ્તફા: ﴿لَقَدْ أَنْذَلْنَا عَلَيْكُمْ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ જિસ કે પાસ મેરા જિક હુવા ઔર ઉસને મુજ પર દુર્ગે પાક ન પણ તહીક વોહ બદ બાંધ હો ગયા.

જિસ તરહ કે બા'જ મગારિબી મુખન્નસ કરતે હૈં યેહ કિસી કે નજ્રદીક હલાલ નહીં. ઔર સબ લે લેના (યા'ની બિલ્કુલ હી મુંડવા દેના) આતશ પરસ્તોં, યહૂદિયોં, હિન્દૂઓં ઔર બા'જ ફિરંગિયોં (યા'ની અંગ્રેજોં) કા ફે'લ હૈ. (ગુન્જિયા જવિલ અહકામ અલ જુઝઈલ અવ્યલ, સ . 208, બાબુલ મદીના કરાચી, અલ બહરુર્રાઈક, જિ . 2, સ . 490, કોઈટા, ફત્હુલ કદીર, જિ . 2, સ . 270, કોઈટા)

દાટિયાં કતરવાને વાલે બદ નસીબ

દાઢી કો છોટી કરવા દેને વાલે બલ્કે સાફ કરવા દેને વાલે લોગ ફુકહાએ કિરામ رَحْمَةُ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ કે મજૂકૂરા ઈશાંદ સે ઈબ્રત હાસિલ કરેં. બલ્કે ઈબ્રત બાલાએ ઈબ્રત તો યેહ હૈ, જેસા કે મેરે આકા આ'લા હજરત, ઈમામે અહલે સુન્નત, વલિયે ને'મત, અજીમુલ બ-ર-કત, અજીમુલ મર્તબત, પરવાનએ શમ્ભે રિસાલત, મુજદિદે દીનો મિલ્ખિત, હામિયે સુન્નત, માહિયે બિદ્દાત, આલિમે શરીઅત, પીરે તરીકત, બાઈસે ઘૈરો બ-ર-કત હજરતે અલ્લામા મૌલાના અલહાજ અલ હાફિઝ અલ કારી અશશાહ ઈમામ અહમદ રજા ખાન ને રિસાલા, “લમ્બાતુદુહા” મેં હજરતે

ફરમાને મુસ્તઙ્ગા : ﷺ જિસને મુજ પર એક બાર હુરેટે પાક પણા અલ્લાહ તાલાલા ઉસ પર દસ રહ્મતો ભેજતા હૈ.

સચ્ચિદુના કાયુબુલ અહીંથાર રચી લોગ હોંગે કે નકલ કિયા હૈ : “આખિર જમાને મેં કુછ લોગ હોંગે કે દાઢિયાં કઠરેંગે, વોહ નિરે બે નસીબ હૈન્. યા’ની ઉન કે લિયે દીન મેં હિસ્સા નહીં, આખિરત મેં બહરહ (યા’ની હિસ્સા) નહીં. (ફત્વા ૨-જવિયા, જિ. 22, સ. 651) દેખા આપ ને ! ગોયા દાઢી કો કઠરવા કર એક મુહી સે કમ કર દેને વાલે દીનો દુન્યા ઔર આખિરત મેં બદં નસીબ હૈન્.

સરકાર કા આશિક ભી કયા દાઢી મુંડાતા હૈ !

કયૂં ઈશ્ક કા ચેહરે સે ઈજહાર નહીં હોતા

મ-દની ઇલ્લિજાઓ

! الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزٌّ وَجٌلٌ عَلٰى أَخْسَابِهِ
صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
ઉનહોંને અપના ચેહરા દુર્ઘનાને મુસ્તઙ્ગા
કી નુહૂસત સે પાક કર કે સુન્નત સજા લી. અબ ઉન્હેં ચાહિયે
કે ચૂંકે આજ તક દાઢી મુંડાતે રહે હોંને લિહાજા ઉસ કી તૌબા
ભી કર લેં ઔર સાથ હી સાથ યેહ ભી કોશિશ કરેં કે અપને
સર કે બાલ ઈંગ્રેજી વળ્ઝા કે ન રખેં, બલ્કે સુન્નત કે મુતાબિક
જુલ્દેં બઢાએં. સર પર હર વક્ત ઈમામા શરીફ કા તાજ

ફરમાને મુસ્તફા: ﷺ જો મુજ પર હુરૂદે પાક પણના ભૂલ ગયા વોહ જન્નત કા રાસ્તા ભૂલ ગયા.

સજાએં કે હમેશા હુઝૂરે અન્વર મુનવ્વર પર ટોપી શરીફ કે ઊપર ઈમામએ પાક સજાએ રખા. ઈમામા શરીફ સુન્નતે લાજિમા દાઈમા મુતવાતિરા હૈ. મદીને કે તાજદાર ફરમાતે હૈને : “ઈમામા બાંધો તુમ્હારા હિલ્મ બઢે॥” (યા’ની કુવ્વતે બુર્દબારી મેં ઈજાફા હોગા) (અલ મુસ્તદરક લિલ હાકિમ, જિ . 5, સ . 272, હદીસ : 7488, દારુલ મા’રેફા બૈરુત) એક ઔર જગહ ઈશર્દ ફરમાયા, “રَبَّنَا بِعَمَّةٍ خَيْرٌ مِّنْ سَبِّئِينَ رَبَّنَا بِلَا عَمَّامَةٍ : યા’ની ઈમામે કે સાથ દો રક્યાત નમાજ બે ઈમામે કી સત્તાર રક્યાતોં સે અફ્જલ હૈને.” (અલ જામેઉસ્ગીર લિસ્સુયૂતી, સ . 273, હદીસ : 4468, દારુલ કુતુખુલ ઈલિયા બૈરુત) નીજ લિબાસ ભી સફેદ ઔર હર કિસ્મ કી ફેન્સી તરાશ ખરાશ સે મુનજૂજા ઔર બિલ્કુલ સાદા જેબે તન ફરમાઈયે ઔર હંગેજી લિબાસ સે પરહેજ કીજિયે. રોજાના પાંચોં નમાજેં તકબીરે ઊલા કે સાથ બા જમાઅત અદા કીજિયે. બેજા હંસી મજાક ઔર કુઝુલ ગોઈ કી આદત તર્ક કર દીજિયે. બા વકાર મુસલ્માન બન કર મુઆશરે મેં ઉભરેંગે. જહાં કહીં “દા’વતે ઈસ્લામી” કે સુન્નતોં

કરમાને મુસ્તફા: ﷺ જિસને મુજ પર એક હુરુદે પાક પણડા અલ્લાહ તથાલા ઉસ પર દસ રહ્મતેં ભેજતા હૈ.

ભરે ઈજિતમાઆત¹ મુયસ્સર આએં ઝરુર શિર્કત ફરમાએં. જિન્દગી કો બા અમલ બનાને કે લિયે રોજાના ફિકે મદીના કરતે હુએ મ-દની ઈન્દ્રામાત કા રિસાલા પુર કરેં ઔર હર મ-દની માછ કી ઈખ્તિદાઈ દસ તારીખ કે અન્દર અન્દર અપને યહાં કે દા'વતે ઈસ્લામી કે જિમ્માદાર કો જમ્મા કરવાએં. તખ્લીગે કુરાઓ સુન્નત કી આલમગીર ગૈર સિયાસી તહરીક, દા'વતે ઈસ્લામી કે મ-દની કાફિલે શહર બ શહર ઔર ગાઉં બ ગાઉં સફર કરતે રહતે હૈનું. ઈન કે સાથ સુન્નતોં કી તરબિયત કે લિયે ઝરુર ઝરુર ઝરુર સફર ઈજિતયાર કરેં ઔર અપની આખિરત બેહતર બનાએં.

યા રહ્લે મુસ્તફા ! હમેં ફરાઈજ કે સાથ સાથ દાઢી મુખારક, જુલ્ફોં ઔર ઈમામા શરીફ વગેરા સુન્નતેં ઈસ્તિકામત કે સાથ અપનાને કી સાધારણ બૃદ્ધશ ઔર હમારી બે હિસાબ મળિફરત ફરમા.

اَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

દિનિયે

1. અહમદાબાદ દા'વતે ઈસ્લામી કા હફ્તાવાર સુન્નતોં ભરા ઈજિતમાં હ જુમા'રત કો બા'દ નમાજે ઈશા ફેઝાને મદીના મિરજાપુર મેં હોતા હૈ.